

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

VIJFDE JAARGANG

NUMMER 55, JUNI 2011

Geliefde familie,

Slikkertjes-Nieuwsbrief en de familievanderslikke.nl site is voor ons allemaal

De **Slikkertjes-Nieuwsbrief** en de **familievanderslikke.nl** site is **voor** ons **allemaal**. Dus niet alleen voor de broers en zussen, neven en nichten **maar ook voor** de aangetrouwde en, niet te vergeten ook voor de achterneven en -nichten. Nu hebben wij een overzicht gemaakt van de familie en daaruit blijkt dat wij van vele (achter-) neven en (-)nichten geen mailadressen hebben. **(Op bijgaande lijst is dit in rood aangegeven. Het zou mooi zijn als wij de mailadressen mogen ontvangen van neven en nichten die ouder zijn dan 16 a 18 jaar).** Dat is jammer, want nu ontvangen zij niet de nieuwsbrief en blijven daardoor verstoken van al het familienieuws. Ons verzoek is dan ook of jullie mee willen helpen deze lijst compleet te maken. Heb je een mailadres van je zoon, dochter, kleinkind of een (achter-)neef of (-)nicht, laat het ons weten. Wij zullen ervoor zorgen dat zij in het vervolg de nieuwsbrief in hun mailbox ontvangen.

Familiebladen

Van de **familievanderslikke.nl** site halen wij ten behoeve van de nieuwsbrief vele gegevens zoals adressen, datum van de Jarige van de maand en dergelijke. Deze gegevens staan op de familiebladen. Nu blijkt dat velen van jullie nog geen familieblad hebben ingevuld. Dat is voor ons zeer lastig. Want soms moeten wij diverse telefoontjes plegen of mails versturen om aan informatie te komen. Wij waarderen het zeer als jullie de moeite willen nemen om alsnog een familieblad te willen invullen en naar ons te mailen. Bij voorkeur naar onze sitebeheerster **Lydia de Toom-van Krimpen**. Haar mailadres is: **toom@solcon.nl**. Weet je niet hoe het moet, neem dan contact met haar op. Zij is altijd bereid jullie hierbij te helpen.

Benaming Slikkertjes-Nieuwsbrief

Naar aanleiding van de oproep om ons te laten weten of de naam van de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** niet zou veranderd moeten worden, hebben wij enkele reacties ontvangen. De antwoorden waren doorgaans kort en krachtig:

Van mij mag de naam "Slikkertjes-Nieuwsbrief" gewoon blijven bestaan.

Dat doet ons deugd om dit te horen. Ondanks dat er veel Bakkertjes, Krimpenaren, Gerretjes, Muddetjes en noem maar op zijn, hebben wij begrepen dat een ieder zich kan vinden in de naamgeving.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

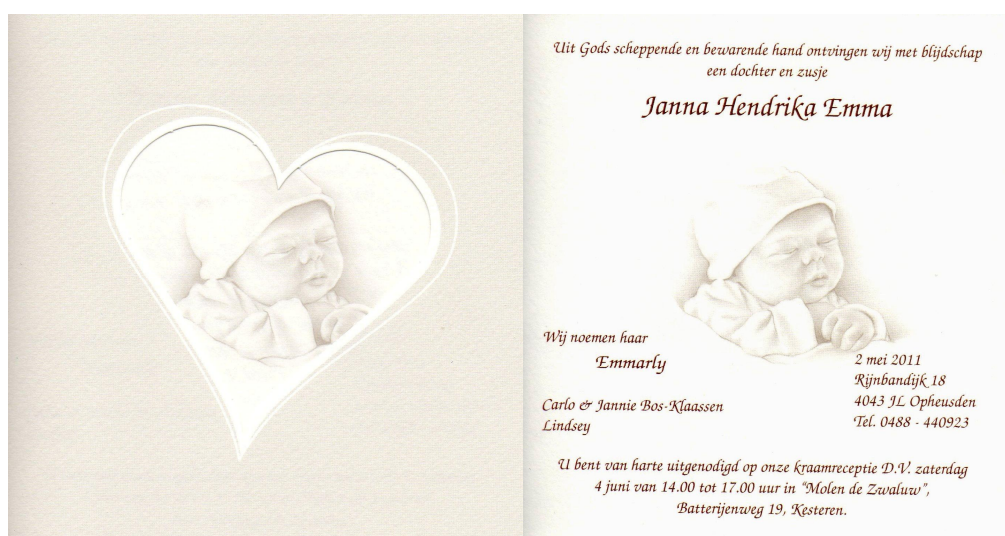
ZIEKENHOEKJE

Ook deze maand hebben wij geen bericht ontvangen dat er zieken zijn of om wat voor reden even in het zonnetje moet worden gezet. Dat kan bijvoorbeeld zijn: een gebroken arm, een kleine operatie en noem maar op Maar ook nu gaan wij er vanuit: Geen bericht, goed bericht.

GEBOORTE

Jullie hadden nog het geboortekaartje van **Emmarly (03-03-05-02)**, dochtertje van **Carlo en Jannie Bos-Klaassen (03-03-05)** te goed. Bij dezen dus.

*Geboorte kaartje van **Emmarly Bos (03-03-05-02)***

En dan zoals gebruikelijk geven wij nu de betekenissen van de namen..

Janna betekent Jaweh (de Heere) is genadig; **Hendrika** wil zeggen dat zij van hoge afkomst is en ook wel de machtige in de woonplaats en tenslotte **Emma** komt van Germaanse stam Irmin wat groot en geweldig betekent.

Dan hebben wij ook nog een geboortekaartje ontvangen van **Artho en Heleen de Rooter-Soeters (11-01-01)**. Zij werden op 23 mei 2011 verblijd met de geboorte van een zoon. Zijn doopnamen zijn **Adrianus Dionisius** en zijn roepnaam is **Dion**. Door deze feliciteren wij **Artho en Heleen** met de geboorte van **Dion**. Het is onze wens en bede dat jullie met elkaar nog vele goede jaren mogen hebben. Ook feliciteren wij **Marie en Els Soeters** dat zij respectievelijk opa en oma mochten worden. Automatisch schuif je een generatie op en het kan zijn dat je je ineens 10 jaren ouder voelt. Maar dat gaat weer over. Het is een zegen en een hele rijkdom als je opa en oma mag worden. Wees zuinig op je kleinkinderen.

Dan volgt ook nu de betekenissen van de doopnamen:

Adrianus: Ik ben afkomstig uit Adria nabij Venetië, maar betekent ook dofzwart en donker;

Dionisius of ook wel Dion: Wordt gewijd aan de God Dionysos en dat is de Griekse God van de wijn.

Geboortekaartje van Dion de Ruiter (11-01-01)

Dan doet het ons een genoegen jullie mede te delen dat wij een mailtje van onze zoon **Marco** en schoondochter **Lenette van der Slikke- Seip (07-04-00)** hebben ontvangen. Zij berichtte ons het volgende.

Beste familie

Door middel van dit mailtje willen we jullie vertellen, dat wij ons vierde kindje verwachten. Als alles gaat zoals wij hopen, wordt onze kleine begin december geboren.

Groetjes,
Marco en Lenette
(Lisa, Noor, Rens)

Marco en Lenette, ook jullie van harte gefeliciteerd. Ook jullie gaan een drukke tijd tegemoet. Er moet weer van alles geregeld en ingericht worden, maar met jullie ervaring zal dat best wel lukken. Wij wensen jullie van harte toe dat de zwangerschap en de bevalling goed mogen gaan.

Dan volgt nu de aangepaste lijst van de gezinnen waar een baby'tje wordt verwacht.

Gert en Karen de Weerd- Stam (11-05-00) begin augustus;
Jurian en Marja Mudde (14-01-00) begin oktober;
Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam (11-04-00) medio oktober;
Marco en Lenette van der Slikke- Seip (07-04-00) begin december.

BIJDRAGE VAN.....

In de vorige nieuwsbrief heeft **Reinier van der Slikke (12-03-00) (tante) Sophia van der Slikke- Gerrets (07-00-00)** verzocht een bijdrage te leveren voor de nieuwsbrief. Aan het eind van zijn epistel schreef hij:

“Ik wil mijn beurt doorgeven aan tante Sofia. Ik ben zeer benieuwd hoe zij, als vrouw van de redacteur, het ervaart dat oom Maarten zoveel tijd kwijt is aan de nieuwsbrief”.

Als ik het stukje van **(tante) Sophia** zo lees, dan heeft zij, naar mijn mening voldaan aan **Reinier's** verzoek.

Hallo allemaal,

Reinier heeft het stokje aan mij doorgegeven, maar eigenlijk kan dat niet. Want het stokje moet normaal worden doorgegeven aan een neef of een nicht. Toch zal ik dit maal een stukje over mijzelf schrijven.

Maar alvorens ik iets over mijzelf schrijf, moet ik eerst zeggen dat ik de bijdrage van Reinier in de vorige nieuwsbrief origineel en erg leuk vond. Wij hebben diverse complimenten ontvangen en deze geef ik dan maar door aan Reinier.

Hier ben ik 17 jaar

En nu iets over mijzelf. Van geboorte ben ik een Schiedammer en de jongste uit een gezin van 12 kinderen. Mijn jeugd heb ik dan ook in Schiedam doorgebracht. Ik heb in mijn jeugd veel vriendinnen gehad en met hen veel lol beleefd.

Zo fietste ik eens met mijn vriendinnen op een avond in Schiedam (ik was denk ik 15 jaar) en werd aangehouden door een politieagent omdat de voorlamp het niet deed. Met veel bravoure zei ik: Sorry agent, maar daar net deed tie-et nog. Ik zal even kijken of het lampje er wel goed in zit, zei de agent. Dus, hij haalde het kapje eraf en..., er zat helemaal geen

lampje in. Dat was goed voor een bekeuring van 5 gulden.

Het was ook in die tijd dat er al een jongen achter mij aanliep. Daar ik nog jong was, had ik helemaal geen zin in een jongen. Ik zei dan ook: Kom maar over een jaar terug. En na een jaar kwam die jongen terug en is nu mijn man. Samen hebben wij elf kinderen gekregen waarvan inmiddels 9 zijn getrouwd.

De eerste jaren van ons huwelijk woonden wij in Vlaardingen. In 1982 zijn wij in Capelle aan den IJssel gaan wonen waarheen toen zowat de hele familie is verhuisd.

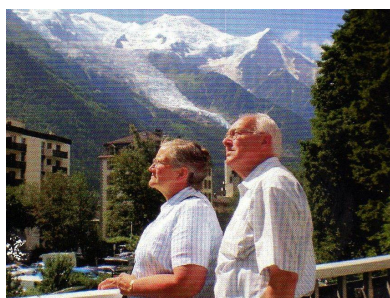
Familiefoto

Van beide kanten hebben wij een grote familie. Van mijn kant, zeg maar de Gerretjes, hebben wij bijna honderd (achter-) neven en -nichten en van Slikkertjes kant zijn dit inmiddels al meer dan 400 (achter- en achter-achter-) neven en -nichten. Dit betekent dat wij ze allemaal niet meer kennen. Daarom vind ik het zo leuk dat er iedere maand een (achter-) neef of -nicht iets van zichzelf in de nieuwsbrief schrijft. Gelukkig zijn de meeste bereid iets over zichzelf te schrijven.

Iedere maand is het een heel gedoe om de nieuwsbrief op tijd de deur uit te krijgen. Zodra de nieuwe maand is begonnen gaat (oom) Maarten al op nieuws uit zoals geboorte-, verlovings- en trouwkaarten. En dan wordt er ook een beroep gedaan op mijn geheugen. Verder gaat hij zoeken op internet naar oude plaatjes om die te plaatsen bij (eventueel) aangeleverde teksten. Dan word ik erbij geroepen om een keuze te maken.

Zodra het concept van de Slikkertjes-Nieuwsbrief klaar is wordt het uitgeprint en krijg ik het om deze te controleren op fouten. En reken maar, ik haal er heel wat uit. (Oom) Maarten zegt dat dit komt doordat hij de nieuwsbrief op de computer maakt en daardoor over de fouten heen leest. ~~Ik geloof er niks van.~~ Als de fouten zijn gecorrigeerd wordt de nieuwsbrief verzendklaar gemaakt. Want kostte wat het kost, de nieuwsbrief moet op de 15^e worden verzonden en dan kan het best wel eens spannend zijn of dat lukt. Door omstandigheden wordt de nieuwsbrief wel eens wat later op de dag verzonden. Nu, dan staat de telefoon rood gloeiend en komen vele boze mailtjes binnen met de opmerking waar de nieuwsbrief toch wel blijft.

Alle gekheid op een stokje, dat is natuurlijk niet waar, maar toch.....

Samen op de foto

Wat ik wel met (oom) Maarten ervaar is dat hij een gladde rug heeft. Hij verzet niet alleen veel werk om de nieuwsbrief op te stellen maar ook om de familie bij elkaar te houden en daarbij wil hij iedereen in zijn waarde laten. Verder moet ik van hem naar alle jarigen van de maand, die gaan verloven, trouwen of waar een baby is geboren maar ook naar zieken of die een arm of been gebroken hebben een kaartje sturen en niet altijd zonder inhoud.

En dan merk ik wel eens dat hij het moeilijk heeft als er zijn die niets van zich laten horen bij geboorte, trouwen of iets dergelijks. Ook vindt hij het jammer als er een neef of nicht afhaakt.

Beste Reinier, ik hoop dat ik aan je wens hebt voldaan. Zelfs ik kijk iedere maand naar de nieuwsbrief uit en ben benieuwd wat er uitrolt. Misschien ook wel omdat ik dan ook pas de nieuwtjes lees. Daarom hoop ik dat de Slikkertjes-Nieuwsbrief nog jaren lang meegaat. Maar dat kan alleen maar, zoals (oom) Maarten dit iedere keer schrijft, met jullie medewerking.

Hartelijke groeten,
(tante) Sophia

PS. Ik heb Diane van der Slikke gevraagd een bijdrage te leveren voor de maand juli. Ik kreeg de volgende mail van haar.

Beste oom Maarten en tante Sophia,

Leuk dat jullie aan ons denken.

Het is inderdaad lang geleden dat wij elkaar gezien hebben.

Ik zal kijken of ik iets leuks op papier kan zetten over mij en m'n gezinnetje.

Voor welke datum willen jullie het stukje met foto hebben?

Hoe gaat het met jullie?

Hartelijke groeten terug,
Erik, Diane, Robin en Jeroen

Diana, wij vinden het heel fijn dat jij bereid bent iets over jezelf en je gezin te schrijven. Wij zien dan ook jou stukje met belangstelling tegemoet.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Hier volgt een bijdrage van (oom) **Johan van der Slikke (05-00-00)**. (Oom) **Johan** heeft voor wat betreft (Jeugd-) herinneringen het stukje overgenomen van (tante) **Hanna van der Slikke (06-00-00)**. (Oom) **Johan** heeft heel wat in zijn mars, dus voorlopig kunnen wij onze borst nat maken voor al die (sterke) verhalen. Lees zelf maar, want je schrik je een hoedje als je dat allemaal zo leest.

Herinneringen van een jeugd(delinquent)

Ieder mens heeft herinneringen aan zijn jeugd. Herinneringen die leuk of grappig zijn maar ook trieste, en verdrietige. Sommige kunnen zelfs een mens veranderen, zoals dat meisje in Terdege die misbruikt is. Er zijn mensen die een fijne jeugd hebben gehad, maar ook mensen die een "rot" jeugd hebben gehad. Sommigen kunnen zich heel veel van hun jeugd herinneren, anderen weten weinig van hun jeugd.

Volgens psychologen vergeten veel mensen nooit meer de teleurstellingen en tegenslagen uit hun jeugd maar worden wel goede en prettige voorvallen snel vergeten. Hoe het zij, ik behoor tot de mensen die een fijne jeugd hebben gehad. Dat betekent niet dat alles feilloos verlopen

is. Integendeel, er zijn heel wat “krommingen” uit mijn jeugd te noemen. Helaas is de oorzaak daarvan vrijwel altijd aan mijzelf te wijten. Nog steeds zegt mijn vrouw, dat ik een geweten heb waar een paard zich in om kan keren. Dat ligt niet aan mijn opvoeding, dat komt ook niet door de omstandigheden,

Mijn gitaar

dat komt nog minder uit erfelijke factoren, maar dat komt gewoon omdat ik een boef was.

Nou was ik niet in alles slecht. Want eens verkocht ik mijn gitaar om aan geld te komen om, laten we zeggen, de slager van mijn ouders te kunnen betalen. En als we zomers aardbeien in Rozenburg gingen plukken dan nam ik aardbeien voor ons gezin mee en gaf het verdiende geld aan mijn ouders om er de bakker van te betalen. Zelfs toen ik in militaire dienst stond gaf ik een deel van mijn soldij aan mijn ouders. En toen ik in Duitsland gelegerd was nam ik Märklin treinen want bij ons op zolder stond een grote treintafel met bovenleiding, wegen, huisjes, bergen viaducten enz...

Eén van de ergste dingen die ik deed was liegen. Dat kon ik alsof het gedrukt stond. Ik hoop het in mijn kinderen, in mijn kleinkinderen, in mijn neven en nichten niet te vinden, want je hebt er je hele leven last van. Ik kon zo liegen dat mijn moeder het geloofde. Zo moest ik in de winter bij de burenscheppen in een schuur voor 2 kachels van een voor- en achterkamer. In dat huis was een balletschool gevestigd. Op de één of andere manier voelde ik mij tegenover al die balletdanseresjes minderwaardig. Ik een kolensjouwer in armoedige kleren. Dus na een paar dagen hield ik het voor gezien.

*Hoe harder ik loog,
hoe langer mijn neus werd.*

Maar ja, dat namen die dames van de balletschool niet en gingen bij mijn moeder klagen dat ik geen kolen schepte. Nou ik hield bij hoog en laag vol dat ik de kachels had gevuld. Nou hoe kwam het dan dat de kachels uitgegaan waren? Maar goed, een jongen die zo loog wilden ze al niet meer in huis hebben. Zo, dacht ik zonder wroeging, daar ben ik mooi vanaf gekomen. En niemand zei tegen mij: Jij hangt van liegen en bedriegen aan elkaar. Want zo was het wel. Bedriegen kon ik ook goed.

*Wij hadden heel
veel kwartjes met
koningin Wilhelmina*

Zo had ik een vriend van de overkant van de straat. Hij heette Wim Pontier. Zijn vader was kassier bij Mees en Hope, een bank. Op een dag kwam Wim naar mij toe met een hand vol kwartjes. Dat waren kwartjes met het beeld van koningin Wilhelmina erop. Die kwartjes waren geen geldig betalingsmiddel meer want we hadden immers koningin Juliana. Wat kan je nu met ongeldige kwartjes doen. Nou daar had ik wel een oplossing voor. In dezelfde straat waar ik gitaarles had gehad was een kruidenierswinkel met een blinde verkoper. Dus wij naar die winkel en kochten een hele berg snoep en betaalden met die valse kwartjes.

Die man kon wel voelen dat het echte kwartjes waren maar niet welke beeltenis erop stond. We hebben ons misselijk gegeten aan al het snoep. Maar de muis had wel een staartje. Een paar dagen later ontdekte pa Pontier dat er flink wat kwartjes verdwenen waren en wie kon

die gestolen hebben? Voor een tijd was Johan zijn vriend kwijt, maar wakker lag ik er niet van, helaas. Overigens ben ik door meneer Pontier eens een flink pak slaag misgelopen. Het was op een zaterdagmiddag dat we rijst aten. Kinderen zitten soms vol kuren. Mijn oudste broer hield niet van Pindakaas totdat hij het in Militaire dienst moest eten. Het was of geen beleg op brood of pindakaas. Nou zo was het ook bij mij.

Ik hield niet van rijst en vroeg dus of ik een boterham mocht. Nou daar moest je bij mijn vader of moeder niet mee aan komen. Het was eten wat de pot schaft. Maar daar ik niet van plan was om die rijst te eten, nam ik tijdens de maaltijd opeens een run naar de deur en schreeuwde tegen mijn vader en moeder dat ze die smerige rijst maar in de vuilbak moesten deponeren en dat ik die nooit at. Daarna rende ik de trap af en smeedde de deur zo hard dicht dat je het vijf huizen ver kon horen. Maar ik was nog niet tevreden, dus deed de deur weer open en schreeuwde nog eens dat ze die smerige rijst maar zelf moesten “op vreten”. Daarna rende ik weg en liep naar Hoek van Holland, beter had ik naar Amsterdam kunnen lopen want bij Hoek van Holland hield het land op en geld voor de boot had ik niet.

Ik kreeg een bord met rijst en die lust ik niet.

Intussen was meneer Pontier naar mijn ouders gestapt en deed een goed woordje voor mij. Hij had mijn schreeuwen gehoord en moest aan zijn eigen jeugd denken. Hij was ook moeilijk geweest en wist dat je met een harde hand niets bereikte. Dus: “handel zachtkens met de jongeling”, zo was zijn advies.

Het was deze pier bij Hoek van Holland toen ik ongeveer 15 jaar oud was

Van Vlaardingen naar Hoek van Holland lopen duurt ongeveer 3 uur á 4 uur. Het was een mooie zomerdag dus ik kon me aan het strand wel vermaken. Maar ja, om een uur of tien werd het donker en na twee uur op de pier zitten weet je ook niet meer hoe je de nacht moet doorkomen. Bovendien rammelde ik van de honger. Mijn drift was inmiddels allang gezakt dus begon ik ten einde raad maar aan de terugtocht. Op mijn gemak, want ja op een pak slaag zat ik ook niet te wachten, liep ik richting Vlaardingen.

's Nachts om 03.00 uur was ik eindelijk thuis. Zachtjes probeerde ik de deur te openen om stiekem naar mijn bed te sluipen. Maar dat mislukte want pa en ma zaten gekleed op mij te wachten. Ze zeiden niet veel, alleen dat mijn bord rijstepap op tafel stond en dat ik die op moest eten. Het smaakte als gebak. Daarna mocht ik naar bed en sliep zoals u wel begrijpen zult, binnen 5 minuten.

Zo kan ik nog veel meer ondeugden vertellen maar ik zal eerst met mijn broer Maarten overleggen of nog meer criminele daden door de censuur komt. Dus laten we zeggen, indien mogelijk: Wordt vervolgd.

Hartelijke groeten,
(oom) Johan.

(Oom) Johan, bedankt voor deze bijdrage. Maar je maakt ons wel nieuwsgierig, dus zien wij met belangstelling uit naar je volgende bijdrage. En wat betreft de censuur, als het hier bij blijft dan valt het nog mee en hoeft je daarvoor niet te vrezen.

MIJN-BEDRIJF

Het doet ons een genoegen dat **Laurens van den Berg (07-03-00)** bereid is gevonden iets te schrijven over zijn bedrijf.

1. **Wij hebben begrepen dat je een eigen zaak hebt. Wat is dat voor een zaak en wat verkoop je zoal?**

Makelaardij Van den Berg & Opschoor

Wij verkopen huizen, in de volksmond noemen ze dat geen huizenwinkel, maar makelaardij. Van den Berg & Opschoor makelaardij heb ik samen met Johan Opschoor in 2002 gestart. Inmiddels bestaan we dus al weer ruim 8 jaar en zijn uitgegroeid tot een middelgroot makelaarskantoor in Capelle aan den IJssel, Rotterdam e.o. In 2008 hebben wij nog een kantoor in Rotterdam Zuid overgenomen, genaamd Woonvisie Makelaars, zodat we een goede spreiding hebben

2. **Heb je ook een winkel of een werkplaats of iets dergelijks waar wij terecht kunnen?**

Van den Berg & Opschoor makelaardij heeft als kantooradres: Kanaalweg 3-7 te Capelle aan den IJssel en Woonvisie Makelaars heeft als kantooradres Reijerdijk 123 te Rotterdam. Uiteraard kunt u ons woningaanbod bekijken op: www.bergopschoor.nl en www.woonvisiemakelaars.nl

3. **Sinds wanneer heb jij deze zaak?**

Zoals hierboven omschreven.

4. **Heb je ook werknemers of werk je met andere samen?**

Samen met Johan Opschoor leiden we beiden kantoren. Johan is de leidinggevende voor het kantoor Rotterdam, samen met nog 3 andere collega's en ik leid het kantoor in Capelle met 2 andere collega. Kortom een gezellige club mensen bij elkaar.

5. **Heb je ook een site waarop wij kunnen zien wat je zoal doet en verkoopt?**

Onze huizen en diensten zijn te bewonderen op onze websites www.bergopschoor.nl en www.woonvisiemakelaars.nl.

6. **Heb je ook klanten binnen onze familie en kunnen wij in deze iets voor je betekenen?**

In het verleden en ook nu heb ik regelmatig contact met familie. Inmiddels heb ik al diverse woningen naar tevredenheid kunnen verkopen. Uiteraard ben ik altijd bereid bij eventuele plannen voor verkoop of aankoop een keer vrijblijvend langs te komen. Alles kost geld, ook bij mij, maar ik verdien mezelf altijd weer terug, dus per saldo kost het niets!!! Ook voor taxatierapporten kunnen familieleden mij bellen, ze krijgen dan een algemeen geaccepteerd en mooi rapport tegen een scherpe prijs.

Kanaalweg 3-7
2903 LR Capelle aan den IJssel

Tel. (010) 441 25 41
Fax (010) 441 25 42
info@bergopschoor.nl

Merellaan 44

Volg ons op Twitter #vdBergOpschoor

Capelle aan den IJssel

2902 JH

vraagprijs	€ 159.000 - k.k.	Inhoud	210 m ³
Kamers	4	Woonoppervlakte	80 m ²
Slaapkamers	3	Perceeloppervlakte	0 m ²
Woonlagen	1	Externe bergruimte	8 m ²
Bouwjaar	1968	Overige inpandige ruimte	0 m ²
Type woning	galerijflat	Garagecapaciteit	0 m ³
Tuinbreedte	0 cm	Buitenruimte	10 m ²
Tuinlengte	0 cm	Energie label	

*Voorbeeld van een appartement dat te koop is.
In dit geval Merellaan 44 te Capelle ad IJssel*

7. Wat zijn je toekomstplannen?
Als eigenaar van een bedrijf ben je altijd met de toekomst bezig, zeker in de makelaardij moet je vernieuwend bezig zijn en blijven. Dit zal ik dan ook blijven nastreven, zodat klanten altijd een prettig gevoel blijven houden bij de aan –of verkoop van hun huis.
8. Heb je bezwaren als wij een link op de familievanderslikke.nl site zetten?
Nee hoor.

Laurens, bedankt voor je bijdrage. Wie weet, hoeveel huizen je nog krijgt aangeboden voor de verkoop uit de familie. Je hebt best een moeilijke tijd gehad als gevolg van de recessie.

Daarom vinden wij het zo prachtig dat jullie het nog zo mooi ver hebben geschopt met de makelaardij. Wij wensen jullie veel succes. En met zoveel energie moet het lukken.

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

12. Magere en kwade dagen

Ditmaal een stukje van (O)ma waarin zij schrijft over wat zij noemt: “Haar magere en kwade dagen”. In dit stukje kan je lezen hoe (O)ma kreeg te zien dat zij niet alleen onbekeerd kon sterven, maar ook kreeg zij te zien dat ze niet onverzoend kon sterven. Alles kwijt, alles kwijt.

Dit stukje bekeringsweg heeft plaatsgevonden onder ds. H Lichtenberg die van februari 1942 tot mei 1947 in Vlaardingen stond.

Mager en kwaad zijn de dagen der jaren mijns leven geweest.

Ds. H. Lichtenberg

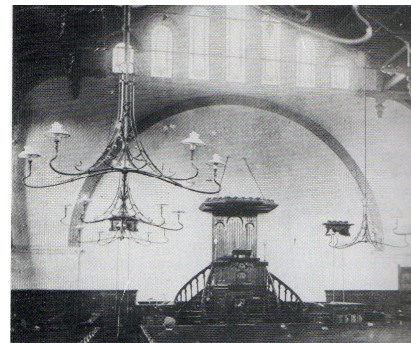
Nu, dat kunnen wij ook zeggen. Toen is het geweest dat ik bij geval in de kerk was en de dominee als tekst nam: *Ziet, Ik zende Mijn Engel, Die voor aangezicht den weg bereiden zal: en snellijk zal tot Zijn tempel komen die Heere, Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan Denwelken gij lust hebt. Ziet, Hij komt, zegt de Heere der heirscharen*” (Maleachi 3 vers 1).

Toen sprak de dominee dat Simeon door den Geest in de tempel kwam. Daar brachten toen de ouders Het Kind Jezus binnen om naar de gewoonte der wet met Hem te doen. En Simeon nam Het in zijn armen en zei: *“Nu laat Gij Heere uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw Woord, want mijn ogen hebben Uwe Zaligheid gezien”*.

En zo, als die dominee dat uitsprak, heb ik ook Die Zaligheid mogen zien. Ik zag het Lam Gods dat de zonde des volks wegneemt. Wat een blijdschap. Daar zat al weer wat jaartjes tussen. Nu had ik eerst de eeuwigheid gezien, waar nooit een einde aan kwam, en nu, nu mocht ik Die Zaligheid zien. Ik was hiervan zo vol dat ik kon zeggen: Mijn ziel maakt groot den Heere, en mijn geest verheugt zich in mijn Zaligmaker. Toen mocht ik Hem even mijnen. Maar dat is niet zo lang geweest.

Want ik kreeg weer een droom en wel dat de wereld verging. Alle mensen liepen handenwringend door elkaar en ik zei: “Je moet naar binnen gaan en God vragen om bekering. Dan is het niet zo erg om te sterven”. Ik werd wakker en kreeg toen diezelfde angst als al die mensen. Want, hoe zou ik het maken als de wereld eens verging. Toen viel er nog een versje in mijn gedachten (psalm 38 vers 4):

*Want mijn hoofd is als bedolven,
In de golven,
Van mijn ongerechtigheeden.*

Interieur Westnieuwlandkerk
omstreeks 1930-1960

Daar vielen de schellen van mijn ogen en kreeg te zien de staat waar ik in gevallen was. Vader zei wel eens: “Je moet nog smart van je zonden krijgen, maar dit was veel erger. Over heel mijn leven, wat achter mij ligt, daar moest verzoening over komen. En als mij gevraagd werd hoe het met mij was, zei ik: “Niet zo best, want ik ben met een tweede noodzakelijkheid op mijn ziel gebonden”. Eerst had ik gezien dat ik niet onbekeerd kon sterven. En kreeg ik te zien dat ik onverzoend niet kon sterven. Alles kwijt, alles kwijt. Ik vertelde dit aan een ouderling die wij ontmoette op een sterfhuis. Hij zei tegen mij: “Je mag het wel eens nakijken of het wel van God is”. En o, die man wist het. Hij ouderling, diep in het zwart. Ik zag ze als bomen wandelen. En wie was ik?

De volgende maal schrijft (O)ma iets over haar eerste avondmaalgang. Het is een gang die men helaas heden te dage haast niet meer kent.

JARIGE VAN DE MAAND

Iedere maand krijgen wij diverse aanmeldingen voor “**de Jarige van de maand**” met een afzender daarbij. Maar nu hebben wij een aanmelding ontvangen met het verzoek om geheimhouding van de afzender. Omdat het een redelijk verzoek is en om een jarige gaat die heel veel moeilijke jaren achter de rug heeft, hebben wij dit gehonoreerd.

“**De Jarige van de maand juli**” is:

(tante) Anneke van der Slikke

(tante) Anneke van der Slikke

In de vorige nieuwsbrief hebben wij geschreven dat alle dingen zijn wel oorbaar, maar alle dingen stichten niet. Vandaar dat wij, mede vanwege privacy, niet al het nieuws die binnen de familie plaatsvindt in de nieuwsbrief opnemen. Dit betekent niet dat wij niet meelevens met alle (droevige) gebeurtenissen. En wij geloven dat dit voor jullie allemaal geldt. **(Tante) Anneke** heeft een hele moeilijke periode achter de rug. Wij zullen daarover niet uitweiden. Maar het is goed dat we ze nu eens in het zonnetje zetten. Daarom roepen wij jullie op om haar een kaartje, een e-card of een e-mail te sturen als zij jarig is.

(Tante) Anneke hoopt op 14 juli haar geboortedag te gedenken. Jullie mogen de kaarten sturen naar:

**(Tante) Anneke van der Slikke,
Aardhuisweg 7
3888 ME UDDEL.**

Bel je liever:

0577-400 771

Mailen kan ook:

annekevanderslikke@hotmail.com

Door deze feliciteren wij **(tante) Anneke** en wensen haar nog vele gezonde maar bovenal gezegende jaren.

TENSLOTTE

Een berichtje van **(oom) Johan en (tante) Clazien (05-00-00)**. Zij hopen de volgende maand naar hun kinderen **Jacob Jan en Erica Vreugdenhil- van der Slikke (05-05-00) in Kenia** te gaan.

Omdat zij wat bagageruimte over hebben vragen zij of jullie wat kinderkleertjes over hebben of niet meer worden gebruikt. Als dat zo is verzoeken zij vriendelijk **voor 15 juli contact met hen op te nemen, telefoon nummer 079-36118228** en laat hun weten wat je beschikbaar hebt. In onderling overleg kan worden gezien hoe en op welke wijze de kinderkleertjes in Zoetermeer kunnen komen.

Op **<http://rumbekpost.nl>** kunnen jullie lezen en zien de dagelijkse belevenissen die **Jacob Jan en Erica** met hun gezin dagelijks ervaren. Het is best de moeite waard om deze site eens te raadplegen.

Beste Familie,

Jacob Jan, Erica
Christhe, Davne en Joshan

In augustus (29 juli tot 23 augustus) hopen wij naar onze kinderen in Kenia te gaan. Het is alweer een jaar gelden dat **Erica en Jacob Jan** met verlof in Nederland waren en vooral de kleinkinderen **Christhe, Davna** en **Joshan** trekken erg.

We vinden het dus heel fijn dat de artsen groen licht hebben gegeven. Nooit hebben we verwacht dat dit nog mogelijk zou zijn. God doet wonderen, Hij alleen. Onze Davna bidt nu al voor een veilige reis voor oma en opa.

Als we in Nairobi zijn willen we weer graag een keer naar de school in Kibera. Kibera is een grote sloppenwijk die als een puist aan Nairobi hangt. In Kibera zie je alleen maar kotjes van hout, aan elkaar geflanst met planken. Je moet er niet aan denken dat er brand uitbreekt. Temeer daar er in die kotjes of ervoor op een open vuurtje wordt gekookt. Door de kerken wordt gepoogd de ergste nood te lenigen. Een van die projecten is de bewuste school waar we naar toe willen.

Sloppenwijk Nairobi

Galilee Primary School Nairobi

Vorige keer werden wij daar met alle egards ontvangen. Helaas ben ik niet zo'n erg rijke blanke die ze waarschijnlijk verwacht hadden. Maar alles is welkom natuurlijk. Op de compound van de school (alles is in Nairobi op slot) staat ook een klein kantoorje waar een MW'er werkt aan de bewustwording van Aids. De meeste kinderen die er schoolgaan zijn aidswezen en zijn zelf HIV-besmet. Gelukkig werd er ook gewezen op het belang van trouw zijn aan je partner.

Helaas zijn de vaders om wie het voornamelijk gaat helaas niet degenen die de MW'er bezoeken.

Er is daarnaast een project voor de oma's: die zijn het die de weesjes opvoeden en verzorgen, terwijl ze zelf al niets hebben. Een hele generatie is er praktisch tussen uit gevallen. Heel confronterend. De oma's vlechten tasje en manden die de school probeert te verkopen en waardoor de oudjes een centje verdienen. Naast de gelegenheid die er is om met elkaar te keuvelen (werkt als een soort lotgenotengroep) krijgen ze les in verzorging en opvoeding en kunnen ze noden en vragen naar voren brengen.

Jullie begrijpen dat dit project steun verdient. Mijn vraag aan jullie is daarom: Hebben jullie soms kleertjes, of ondergoed, sokjes e.d. over die je kwijt wilt en die ze daar heel goed kunnen gebruiken? Ik denk aan baby- tot en met lagere schoolleeftijd. Ik wil het komen halen maar via je ouders kan het natuurlijk ook bij mij komen. Die zien we vaker. Alvast heel hartelijk bedankt!!!

De hartelijke groeten
Tante Clazien (en oom Johan)

Tenslotte allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia